

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto	K 12—
pol leta	" 6—
četrt leta	" 3—
na mesec	" 1-10

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knafljova ulica št. 5, (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Posamezna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka petit vrsta 14 vin. Pri večkratni inserciji po dogovoru.

Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ogrsko:

vse leto	K 18—
pol leta	" 9—
četrt leta	" 4-50
na mesec	" 1-60
Za inozemstvo celo leto	" 28—

Upravništvo: Knafljova ulica 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Najnovejše vesti. — Brzobjavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Ogrski državni zbor.

Budimpešta, 22. julija. V včerajšnji seji ogrskega državnega zbora je imel ministrski predsednik grof Khuen-Hedervary nad dve uri trajajoč govor, v katerem se je pečal z ugovori opozicije ter zavračal njih očitanja mestoma prav srečno, mestoma pa jako nespretno in slabo. Pozornost so vzbudila izvajanja ministrskega predsednika glede, po njegovem mnenju, odločilne potrebe, skupne banke z Avstrijo, in njegova izvajanja o skupni armadi. Ministrski predsednik grof Khuen-Hedervary je rekel glede skupne banke sledeče: Skupna banka Avstro-Ogrske je v preteklosti izvršno izvrševala svojo nalogo. Pred vsem je bila skupnost tega zavoda Ogrski, kot gospodarski slabši kakor je Avstrija, v prospeh in korist. Tudi za bodočnost mora zahtevati Ogrska skupnost avstro-ogrsko banke, kajti inozemstvo bo dalo denar le v zupanje do tako trdnega gospodarskega središča, kakor je ravno avstro-ogrška banka. Le tedaj se bo tudi v bodoče inozemstvo udeleževalo kredita in kupovalo ogrske papirje, kateri bodo radi tega lahko dobro plačirani. Glede skupne armade izjavljal je ministrski predsednik, grof Khuen-Hedervary, da se mora tu vpoštevati staro geslo: »Si vis pacem, para bellum«. Zato je treba vse storiti, da razvoj naše armade ne ostaja prav nič za razvojem oborožene sile drugih držav. Kaj pomenja vojaška moč, je najbolj pokazala zadnja kriza na Ogrskem. — Zanimiva so tudi izvajanja ministrskega predsednika grofa Khuen-Hedervarya o državno-pravnem položaju anektiranih dežel radi tega, ker se je govornik skliceval samo na od prejšnje vlade podane predloge glede tozadevnega zakona, katere hoče baje sedanja vlada znova podati. Jasnejše izraziti stališče sedanje ogrske vlade napram državno-pravnemu razmerju avstro-ogrsko monarhije k anektiranim deželam si ministrski predsednik, grof Khuen-Hedervary ni upal. Govornik je pri tej priliki tudi poudarjal, da je z aneksijo Bosne in Hercegovine odpadel vsak vzrok, ki bi dajal Avstro-Ogrski povod vmešavati se v balkanske zadeve in je torej s tem tudi odpadel povod vmešavati se v razvoj balkanskega vprašanja. Končno priznava ministrski predsednik, da so se morda res godile pri zadnjih volitvah razne nepravilnosti, meni pa, da je boljše, ako se o tem ne razpravlja. Da je oddala večina ogrskih volilcev glasove za novo delovno stranko, temu je vzrok, da se je ljudstvo postavilo na svobodno stališče in da ne odobrava ponesrečene politike takozvanih narodnih voditeljev. Desnica je koncem govora demonstrativno najživahneje odobraval Khuen-Hedervaryjev govor in priredila ministrskemu predsedniku najpresrečnejše ovacije.

Kriza na Srbskem.

Dunaj, 22. julija. Kakor je poizvedel poročevalec »Slov. Naroda«, se razpravlja v tukajšnjih mednarodnih diplomatskih krogih o napominani vladni krizi v Srbiji. Kabinet Pašić stoji pred težavno situacijo. Najglavnejši vzrok tega položaja je: Ko je hotel svoj čas srbski kralj Peter potovati v Petrograd, se je od ruske strani stavilo gotove pogoje, pod katerimi bo ruski car izdal na kralja Petra vabilo. Med drugimi je bil stavljen tudi kot pogoj, da se morajo odnosi med Srbijo in Črno goro izboljšati in kot dokaz za to se mora kralj Peter zavezati, da gre osebno čestitat v Cetinje črnogorskemu knezu Nikoli k njegovemu jubileju v avgustu, in da s tem podeli črnogorskemu knezu srbski red sv. Lazarja, katerega morejo dobiti samo suvereni srbske narodnosti. Ko je srbska vlada zagotovila izpolnitev teh pogojev, je došlo vabilo carja na kralja Petra, naj pride v Petrograd. Da se je srbski kralj obvezal to storiti, za to je deloval tudi angleški poslanik v Belgradu, Wittehead, ker je ta smatral poset kralja Petra v Carigrad za otvoritev potovanja srbskega kralja po evropskih dvorih. Ko se je kralj Peter vrnil iz Petrograda domov, je zaznala srbska vlada, da namerava proklamirati knez Nikola Črno goro za kraljestvo. S tem pa se je po naziranju srbske vlade položaj popolnoma spremenil. Kralj Peter se je radi tega branil izpolniti ruskemu in angleškemu poslaniku dano obljubo in je utemeljeval svoj ukrep s tem, da je pač on za svojo osebo dobil od črnogorskega kneza vabilo k jubilejski slavnosti, da pa tako vabilo srbski vladi, odnosno kabinetu Pašić, ni došlo. Nasprotno, črnogorski knez je dal Pašiću dovolj jasno razumeti, da mu prepoveduje stopiti na črnogorsko ozemlje, ker je bil Pašić baje soudeležan na poskušanem bombnem atentatu leta 1907. Kralj Peter je izjavil, da je po ustavi obvezan, ako gre oficijelno v Črno goro, da ga na njegovem potovanju spremlja tudi zastopnik srbske vlade, v tem slučaju torej ministrski predsednik Pašić. Zaradi tega torej ne more potovati sam v Cetinje, pač pa pošlje tja na jubilejske slavnosti knezu Nikoli čestitat prestolonaslednika Aleksandra. Angleški poslanik je izjavil, da uvideva v tem postopanju kralja Petra kršnje prejšnje njegove obljube nasproti njemu in ruskemu poslaniku, in da bo iz tega izhajal konsekvence. In res, kmalu na to je bil angleški poslanik odpoklican, ne da bi bil imenovan na njegovo mesto naslednik ali namestnik. Ruska vlada pa je izjavila po svojem poslaniku, da najodločnejše zahteva, da kralj Peter izpolni dano obljubo. V nasprotnem slučaju bo tudi ruski poslanik zapustil Belgrad. S to zadevo se sedaj peča srbski ministrski svet in skoraj gotovo je, da bo kralj Peter moral po tem položaju popustiti od svojega

sedanjega sklepa in iti v Cetinje čestitat. Neposredna posledica tega pa bo, da bo podal minister Pašić ostavko in se umaknil vsaj za nekaj časa. Na njegovo mesto se baje imenuje Nikolić. Odločitev pade v par dneh. — To slikanje dejanskega položaja smatrajo dunajski diplomatski krogi kot pravilno. Poročevalec »Slov. Naroda« nasproti se s srbske strani te vesti odločno zanikuje in so tudi v resnici tako fantastične, da jim ni pripisovati nobene važnosti, še manj pa resnice.

Bosanski sabor.

Sarajevo, 22. julija. Sabor je včeraj končal generalno debato o deželnem proračunu. Mohamedanski poslanec Glusić je pri tej priliki razpravljal o agrarnem vprašanju. Med njegovim govorom so ga večkrat motili Srbi, ki so njegovim izvajanjem glasno ugovarjali. Glusić je namreč zastopal stališče posestnikov in izjavljal, da je bilo preje veliko bolje kakor pa sedaj, ko je vlada vpeljala novosti, ki pomenjajo nazadovanje. Mohamedanski poslanec Miralen prečita protest Mohamedancev proti izjavi »Katoličke Udruge« in izjavi, da je proti vsaki priklopitvi Bosne na kako drugo deželo, bodisi ta Hrvaška ali kaka druga. Njegov princip in princip Mohamedancev je: »Bosna Bosancem!« Finančni svetnik Certić daje v imenu vlade pojasnila glede najrazličnejših finančnih vprašanj. Mohamedanski virilist Arnautović se izjavi za budget. Graja pa zapostavljanje Mohamedancev za katoličane. Graja vlado, ker ne daje agam nikake zaštite proti nasilstvom kmetov. Srbski poslanec Grgić izjavlja, da odklanja proračun in močno napada v svojem govoru upravo in monarhijo, tako da ga mora podpredsednik Šola večkrat opominjati, naj bo zmernejši. Civilni adlatus baron Benko oporeka njegovim trditvam in poudarja, da se je fortifikacija Bosne izvršila z denarnimi žrtvami monarhije, ne pa z denarnimi žrtvami Bosne, kakor je trdil to predgovornik. Po dokončanih govorih se je sprejel po končnem govoru referenta budget. Prihodnja seja je v soboto in se takrat prične specialna budgetna debata.

Razmere pri 87. pešpolku v Pulju.

Celje, 22. julija. »Nar. Dnevnik« priobčene nova odkritja o škandaloznih razmerah pri 87. pešpolku v Pulju. Ko je bil namreč prestavljen stotnik Šausberger od 11. stotnije na Gališko, so došli na sled poverljivejši večjih vsot denarja, katere so izvršili podčastniki na škodo moštva. Med drugim je zginilo 200 K, ki so bile določene za zboljšanje hrane moštvu pri vojaških vajah na Kranjskem. Denar se ni porabil za zboljšanje, da še navadnih boljših živil se ni kupovalo, temveč so vojake hranili s samim krompirjem, katerega so si vojaki vrh tega še sami kupovali. Med moštvom pri polku vlada splošna nezadovoljnost. Kdaj bode poseglo vmes vojno ministrstvo?

Štiridesetletnica zrelostnega izpita.

Celje, 22. julija. 28. julija imajo tu sestanek gospodje, ki so napravili na celjski višji gimnaziji l. 1870. zrelostni izpit.

Parlamentarično.

Dunaj, 22. julija. Načelnik socialno-političnega odseka, prof. Busek, je sklical plenarno sejo odseka na 27. t. m. dopoldne ob 10. Dnevni red obsega posvetovanja o sklepih pododseka h poglavju: Bolniš. zavarovanje. Načelnik Busek sporoča, da bo seja odseka trajala tako dolgo, dokler ne bodo končana posvetovanja o poglavju: Bolniško zavarovanje. Ta se bodo menda zaključila s 30. julijem.

Kako razbijajo dunajski krščanski socijalci shode.

Dunaj, 22. julija. Naprednjaki so očitali krščanskim socijalcem, da so plačevali posamezne dvomljive eksistence za to, da so razbili od naprednjakov prirejene shode. Krščanski socijalci so seveda temu oporekali. Včeraj pa je došlo vodstvu napredne stranke pismo, nekega od krščanskih socijalcev plačanega razgrajča, v katerem navaja, da je on z 22 drugimi brezposelnimi pomočniki pomagal shod razbiti, ki so ga naprednjaki priredili v hotelu »Savoy«. Zato so dobili od krščanski socijalcev vsak po 4 krone. Ravno tako pa je poslalo krščansko-socijalno društvo pekovskih pomočnikov svoje brezposelne pomočnike razbijat shode naprednjakov, seveda zopet proti plači 4 K za osebo.

Kje je hrvaški ban dr. Tomašić?

Budimpešta, 22. julija. Ogrski telegrafski urad poroča iz Zagreba: Neresnične so vesti, ki so se pojavile na Dunaju, namreč, da pride ban dr. Tomašić najprvo na Dunaj in da se od tam odpelje v Išč k cesarju. Nasprotno ban dr. Tomašić sploh ni nameraval nikdar iti k cesarju v Išč. Ravno tako pa so pomanjkljive vesti, da se je ban dr. Tomašić naravnost iz Budimpešte podal na svoje posestvo. Ban se je podal iz Budimpešte naravnost v Zagreb in je prevzel banske posle.

Italijanski konzulat v Pragi.

Praga, 22. julija. Kakor se javlja iz Rima, bo italijanska vlada razpustila dosedanjega honorarni konzulat v Pragi. Nadomestiti ga hoče s pravim konzulatnim poslovanjem.

Češki protestanti proti boromejski encikliki.

Praga, 22. julija. Češki protestanti hočejo protestirati v senorijatih zborih proti razglasitvi boromejske enciklike, ker se čutijo v svojem verskem čutu žaljene.

Zarota reakcionarjev na Turškem.

Carigrad, 22. julija. Turško časopisje neprenehoma nadaljuje z objavljanim podrobnosti o dosedanjih dejstvih, ki jih je izsledila policija v pripravljanju reakcionarne zarote. Po teh poročilih je do sedaj aretiranih nad 40 oseb. Število vseh zarotnikov ne presega 200.

„Hetzer“.

Dne 13. t. m. se je vršila pred deželnim sodiščem v Celovcu, kot prizivnem sodišču jako zanimiva razprava. Vekoslav Mrak z Brnce pri Beljaku je tožil nekega nemčurja Pirkerja, občinskega odbornika bektanjske občine na Koroškem radi psovke »Hetzer« (hujskač). Mrak je namreč sodeloval pri tamošnjih občinskih volitvah in zlasti povzročil, da sta korakali socialnodemokratska in oficijalna slovenska stranka združeni v boj proti neznačajni nemčurski kliki. Na ta način si je nakopal najbesnejše napade tamošnjih nemčurskih mogočnejšev. Po nemško-nacionalnih listih so ga titulirali »der schwarzte Mrak, die schwarze Mrak-Partei« itd. Psovali so ga na vse načine, zlasti pa so ga obkladali s psovko »Hetzer«. Tako namreč koroški in štajerski Nemčurji dosledno imenujejo vsakega zavednega Slovenca.

G. Mrak je tožil dva nemčurja, enega radi nizkotnih, splošnih žalitev, drugega pa samo radi psovke »Hetzer«. Okrajno sodišče v Beljaku je prvega obsodilo, dočim je pri drugem pripustilo — **dokaz resnice!** Pirkjer je pripeljal s seboj celo trumo prič, same nemčurske kapacitete. 7 prič je bilo zaslišanih in vse skupaj niso vedele drugega potrditi, kot to, da je Mrak pri volitvah agitiral, da je imel po gostilnah slovenske agitacijske govore in da je prepeval narodne pesmi. Sedaj pa čujte in strmite nad zares salomonsko modrostjo c. kr. okrajnega sodišča v Beljaku: Na podlagi takih babjih čenčarij je smatrala dokaz resnice za doprinešen in je Pirkjerja — **oprostilo!** Sedaj naj pa kdo reče, da sodišča na Koroškem niso nepristranska! Značilno za razmere na Koroškem je tudi to, da se je vmešal v to skoz in skoz politično pravdo kot glavna priča tudi c. kr. orožniški stražmojster v Malošah pri Beljaku. Prav on je bil tisti, ki je »doprinesel dokaz resnice« s tem, da je izpovedal, »dass Mrak von der deutsch-fortschrittlichen und »friedliebenden« Bevölkerung im allgemeinen ein Hetzer genannt wurde, da er slovensche Reden hielt, nationale Lieder sang u. s. w.« Človek zares ne ve, ali bi se smejal naivnosti, ali pa se zgražal nad nesramnostjo takega uniformiranega nacionalca. — Sedaj se seveda ni šlo več za osebo, ampak za princip, če se sme zavednega Slovenca na Koroškem zares nekaznovano titulirati s »Hetzerjem« ali ne. Zato je Mrak proti tej razsodbi beljaškega okrajnega sodišča rekuriral in se je tozadevna prizivna razprava vršila dne 13. t. m. pred deželnim sodiščem v Celovcu. Na ti razpravi je bil Pirkjer obsojen radi žaljenja časti na 3 dni

zapora, oz. 30 K globe in v plačilo precej velikih pravnih stroškov. S tem pa je bila justificirana tudi vsa bektanjska nemčurska banda z dr. Hichelbergom in dr. Messinermem vred.

Ta razsodba je za obmejne Slovence važna, ker jih nemčurska sodrga, ki se sama na sramoto nemškemu narodu nazivlje »deutsch - fortschrittlich, - freiheitlich, ali - freunlich«, pri vsaki priliki psuje s »Hetzerji« in sličnimi izrazi. Ne prizanašajo jim več, marveč citirajmo brezobzirno vsako sirovino pred sodišče. Tako jih bomo sčasom že naučili manire.

V dobi zasledovanj.

Danes je dobil odgovorni urednik našega lista vabilo k sodišču, da se zagovarja radi prestopka po § 11. odst. I. tiskovnega zakona. Ta paragraf se glasi: »Ako se prične periodična tiskovina izdajati pred položitvijo varščine ali pred pretekom v zadnjem odstavku § 10. omenjenega roka ali če se predpisano naznanilo o kaki med izdajanjem nastali izpremembi v času zaznamovanem v § 10. ni storilo, so krivi izdajatelj, založnik, urednik in tiskar prestopka...« Premišljevali smo, kakšen zločin smo zakrivali, prečitali smo ominozni paragraf parkrat, a nismo prišli na to, zakaj se nas kliče na sodišče. Šele ko smo na sodišču vpogledali akt ter tam čitali doslovno: »Der verantwortliche Redakteur der periodischen Zeitschrift Rasto Pustoslemšek ist am 4. d. M. angeblich nach Sifia abgereist«, smo bili na jasnem, zakaj se gre. O »Sifia«, »Sifia«, kakšne preglatvice delaš gotovim gospodom! In ti visoki in najvišji gospodje bi imeli vzroka dovolj, da bi se brigali za svoje posle, ki jih notorično zanemarjajo, kakor da igrajo podlo vlogo ovaduhov in vohunov. O osebi ovaduhovi bomo spregovorili resno besedo jutri.

K poglavju »Slovenski list nemških trgovcev«.

G. Franjo Pirc nam piše: »Jaz sem tisti, ki nameravam izdajati slovenski dnevnik »Dan«. Ako mislijo »Dan« izdajati tudi nemški trgovci, »Kranjska hranilnica« in »Südmärka«, mi ni znano, vem pa gotovo, da jaz s svojo namero, oziroma izdajo lista, nisem v nobeni zvezi z njimi. Če pa bi kdaj postal renegat, storil bi to le po zaslugi slovenskih narodnjakov. Pa za enkrat ostanem še Slovenec!«

»Slovenec« in dr. Šusteršičev sin.

»Slovenec« je strašno hud, da si je »Edinost« vzpričo vesti, da je dr. Šusteršičev sin napravil na nemški šotski gimnaziji na Dunaju zrelostni izpit z odliko, drznila postaviti vpraša-

nje, ako ta »sin velikega očeta« tudi zna slovenski. Škofovo in dr. Šusteršičevo glasilo pravi, da zna mladi Šusteršič »boljo slovenščino kot vsi uredniki »Edinosti« skupaj in da je tudi odločno naroden.« Lepo! Toda naj bodo »Slovenčevi« uredniki še tako hudi, povedati jim vendarle moramo, da njihovim zatrdilom glede Šusteršičevega sina nihče, prav nihče ne verjame. V Ljubljani je namreč znano to-le: Ko je Šusteršičev sin hodil v šolo na ljubljansko I. gimnazijo, je bil skoro popolnoma nevede slovenskega jezika. Dasi je bil na nemškem oddelku, vendar je moral obiskovati slovenščino kot obli-gaten predmet, ker je bil vpisan za Slovenca. Toda slovenščina mu je delala tolike neprilike in težave, da je jedva uspeval. Da ga je oče dal v IV. razred na Dunaj, je v prvi vrsti pripisovati težavam, ki mu jih je povzročalo učenje slovenskega jezika. Da se potem na Dunaju ni mogel slovenščine bolje naučiti kakor v Ljubljani, o tem pač ni dvomiti. Sicer pa bi si drznil staviti skromno vprašanje: Ali ima morda mladenič maturo iz slovenskega jezika? Ako ne, kakšen Slovenec je to? Od tujcev, Nemcev, ki hočejo službovati med nami, zahtevamo, da imajo v sprichevalih potrjeno znanje slovenščine. Ali pri sinu klerikalnega kolovodje tega ni treba? Ali bo dr. Šusteršičev sin lahko služboval na Slovenskem, ne da bi znal slovenskega jezika? Sicer pa je »sin velikega očeta« določen za drugo karijero in se ne bo ubijal med kmetskim narodom Slovenec! K zvezdam gre njegov polet, čemu bi se potem mučil s rovtarsko slovenščino? Kaj ne, gospoda pri »Slovenec«?

O modri poli.

Modro polo je dobil c. kr. živino-zdravnik Kutschera v Kočevju in bo v kratkem poslan v neprostovoljni pokoj. Na njegovo mesto je že imenovan, kakor smo že poročali, g. P. Miklavčič. Modre pole so semtertja dobra stvar, samo obžalovati je, da se te modre pole večinoma pošiljajo na napačne naslove. Pri nas na Kranjskem na primer deli modre pole oseba, ki je sama že zdavna več kot zrela za takšno polo. Saj se razumemo, vse časti vredni možakar Božidar Černe?!

»Slavčev« češki večer.

Slovenec imamo med Čelji vedno več iskrenih in odkritih prijateljev. V vedno večjem številu zahajajo Čehi med nas, in kakor pohite Slovenci na Češko, jih tam Čehi vedno sprejmo z odprtimi srci. — Pevsko društvo »Slavec« je že dvakrat pohitelo na Češko: prvič leta 1908 na jubilejno razstavo, drugič letos o priliki jubileja taborskega »Hlalo-la«. Obakrat so bili »Slavec« povsod,

kamor so prišli, sprejeti prav po bratsko. Dnevi na Češkem jim ostanejo gotovo neizbrisni. — Te dni so se mudili na našem slovenskem jugu mili češki gostje, ki so si stekli posebnih zaslug za oba »Slavčeva« izleta na Češkem, v prvi vrsti gospod inženir Bašta s svojo soprogo in otroci. »Slavec« jim je včeraj v slovo priredil v »Narodnem domu« odhodonico, ki je pričala, kako globoko so se zapisali Čehi v srca naših pevcev-»Slavčev«. Na odhodnico je prišlo toliko »Slavčev« in drugega slovenskega in češkega občinstva ljubljanskega, da so bili restavracijski prostori v »Narodnem domu« veliko pretesni; opazili smo med drugim tudi ljubljanskega župana gospoda Iv. Hribarja. »Slavec« so pod vodstvom dirigenta g. Albina Lajovica zapeli več pesmi, med njimi lepi zbor: »Slovan na dan«. Na to sta svirala gosp. sinova inž. Bašte na klavir in harmonij fantazijo iz »Daliborja« in četrteroročno na klavir potpuri iz Offenbachovega »Orfeja«. »Slavec« so poklonili vsakemu po en lavorov venec s trobojnico. Vrsto nagovorov je otvoril g. župan Hribar, ki je slavil zasluge »Slavca« in češko gostoljubnost ter bratsko požrtvovalnost. Predsednik »Slavca«, g. Dražil, je govoril o izletih »Slavca« na Češko in slavil bratsko ljubezen, s katero so bili »Slavec« sprejeti v Taboru, Pragi, v Kolinu in na Kralj. Vinogradih. Posebno se je zahvalil pa za bratsko ljubezen g. inž. Bašti, kateremu je v znak hvalečnosti izročil častno diplomu in odznak »Slavca«. Viharno pozdravljen je govoril g. inž. Bašta o lepem sprejemu, ki so ga Slovenci pripravili Čehom o priliki »Slavčevega« jubileja in proslavljajal češko-slovensko vzajemnost. Sledili so zbori, solospevi in napitnice in večer je tako potekel v neprisljeni animirani zabavi. Milim češkim gostom ob slovesu: »Na zdravje« in pa »na svidenje«!

Policijske vesti.

Tatvina.

Na Selu pri Višnji gori se je priklatil v hišo Franciške Vrhovčeve nek malopridnež ter ukradel srebrno žensko uro, pozlačeno verižico, srebrn prstan in 2 K denarja. Var-nostna oblast je mnenja, da bode z-moviča izsledila.

Hudodelstvo

po § 129. k. z. je zagrešil v gozdu ob »Večni poti« 1853. v Zagorju rojeni Viktor Š. Ko je policija za dejanje iz-vedela je Š. aretovala in je pohotnež čin tudi priznal. Oddali so ga dežel-nemu sodišču.

LISTEK.

Zaljubljeni kapucin.

Vesela povest iz ljubljanske preteklosti.

(Dalje.)

Z veselim smehom je zjutraj skočila Adelgunda s svojega ležišča in bosonoga skakala po sobi, se sukala in plesala, da je Olimpija strme vpraševala, kaj da ji je. Toda Adelgunda se je samo smejala in objemala svojo prijateljico in norela dalje.

»Posodi mi kako obleko svetle barve,« je prosila in se kakor mačica laskala Olimpiji in jo gladila. »Svetlo, lahko obleko bi rada; vem, da bi se v taki svobodnejše gibala in bila živahnejša, če pride tisti stari Italijan.«

»Kako si se odločila?« je rado-vedno poizvedovala Olimpija. »Tako dobre volje si...«

»Poskusiti hočem svojo srečo!« je zaklicala Adelgunda. »Odločitev pa ni v mojih rokah. A le pusti me in nič ne izprašuj. Jaz ne smem nič ugibati in nič premišljevat, sicer postanem malodušna in žalostna. Meni je pa treba samozavesti in poguma in veselja, naj že potem pride kar-koli.«

Z vnemo sta začeli Adelgunda in Olimpija spravljati sobo v red. Pohišstvo je bilo skromno, a spretni ženski roki sta vendar znali dati sobi nekaj prijaznega in domačega. Vse je bilo zdaj snažno, vse ukusno razpo-stavljeno in na mizi so stale sveže dehteče cvetlice. Adelgunda je bila v svoji svetli obleki tako ljubka in lepa, tako zapeljiva in koketna, da ji je Olimpija prorokovala najlepše uspehe. Adelgunda pa je odmajevala z glavo in ni hotela verjeti.

»Nimam temperamenta, da bi se znala moškimi dobrikati in laskati,« je rekla. »Če naj bom živahna in ve-sela, moram govoriti, kakor mislim in se moram tako vesti, kakor mi veleva moja natura. Klošterski spo-vednik mi je večkrat rekel, da sem roža, na kateri je pa jako mnogo tr-nja. Moške roke, ki bodo po meni se-gale, bodo mnogo krvavele... Kdo ve, če se tudi stari Italijan ne umak-ne poprej, predno se zhode.«

A stari Italijan se ni poprej umaknil. Olimpija ga je počakala na stopnicah, kjer je imela z njim dolg pogovor ter ga natančno podučila, kako naj postopa, da si pridobi Adelgundino naklonjenost.

»Bodite previdni in ne preveč vsiljivi,« mu je svetovala, ko mu je iz Adelgundine preteklosti razkrila, kar se ji je zdelo potrebno in iz svo-jih izkušenj dostavila, kar se ji je zdelo umestno. »Adelgunda je vesela

in dobra, je popolnoma nepristopna, potem pa zopet včasih razposajena. Ne smete ji zameriti, če bi katero preveč rekla in glejte, da vam postane naklonjena vsaj iz hvalečnosti.«

»Grazie za tega dobra leziona,« se je zahvaljeval stari Italijan. »Sem ga prinesla un fiore in ena braceleto za signorina in celega srca poln lju-bezni, ga bo že šla.«

Čez trenotek je stal stari gospod v sobi pred Adelgundo. Ko jo je vi-del pred seboj tako lepo in cvetočo, da se mu je zdela vredna vseh smrtnih in naglavnih grehov, ga je spreletelo tako vroče hrepenenje, da je popolnoma izgubil duševno ravnove-sje. Nameraval je nastopiti kot snubec, ki je hotel za znanje nekaj mesecev žrtvovati primerno vsoto, a pozabil je pri pogledu na Adelgundo na ta svoj sklep in se ji približal, ka-kor človek, ki je resnično zaljubljen.

»Dovolite, signorina, da vam poljubim roko,« je rekel spoštljivo in nagnil svojo sivo glavo. »Ta pic-cola, bela rokca...«

»Imam še eno tako rokco,« se je prešerno oglasila Adelgunda in mu pomolila drugo roko pod nos. »Če hočete še to poljubiti, vam tudi ne bom branila.«

In stari Italijan je hitro poljubil še drugo roko in ves očaran se je slo-vesno predstavil:

»Jaz sem ga conte Giacomo Pa-nigaj di Latissana, barone di Porto-gonaro e di Borghetto...«

»Kaj — vi ste vse to? Grof ste in baron?« je strmela Adelgunda. Kako pa prenašate toliko imen, ko ste tako stari? Prosim vas, ali imate kak potni list, ali kako drugo izkazi-lo, da ste tudi res grof in baron in ne kak star natakari?«

»Imam ga sega,« je ponosno rekel grof. »Imam ga documenti, pa tudi denaro, molto denaro, in vas ljubim, signorina, tanto, tanto...«

»Tako hitro? Saj me še ne poznate!«

»Ga bom spoznala, ga bom že spoznala! O, Adelgunda...«

»Moje ime tudi že veste?«

»Ga vem vse,« je zatrjeval grof. »Ga vem še molto...«

»Potem ste pa morda v službi javne varnosti? Kaj mi pa pravza-prav hočete?«

»Meni ga je treba un poco poe-sia,« je zdihoval grof. »Sem ga čista sama na svetu, a sem ga stara samo na glava, srce ga je mlada in ga je treba poesia.«

»Najbrž zaradi boljšega prebav-ljanja!«

»Moja ljubezen ga je kakor mor-je — vi ste ga naredila v tega morje ena tempesta.«

(Dalje prihodnjič.)

Najdemo je zaprto pismo, naslovljeno na gospico Šuštersičevo. Pisec ga dobi nazaj pri policiji.

Iz sodne dvorane.

Okrajno sodišče ljubljansko.

Onečasena burševska čepica. Zeleni nemški srednješolci v Ljubljani mislijo, da smejo počenjati tu kar se jim zdi, da smejo izzivati slovensko občinstvo, kolikor se jim ljubi. V zadnjem času so si izmislili nov način provokacije: znane črne burševske čepice. S temi čepicami odlični se pode po mestu cele gruča nemških fantalinov — dobro vedo, da se jim ne bo nič hudega zgodilo, saj jim je zagotovljena protekcija vladne palače. Če se pa kak Slovenec osmeli in tako provokacijo zavrne, kakor se spodobi, je pa naenkrat ogenj v strehi vladne palače in ves vladni aparat stopi v akcijo — predrznega Slovence kaznujejo, ker je na provokacijo nemškega fantalina reagiral. — Eden najhujših nemških kričarjev v Ljubljani je Heinrich Mikula, dijak VI. razreda na ljubljanski realki. Njegovemu očetu sicer slovenski kruh zelo dobro tekne, pa to nadebudnemu sinčku nič ne brani, da bi se po Ljubljani ne postavljali s provokativno burševsko čepico. Dne 4. julija po noči jo je pa vendarle izkupil na Dunajski cesti. Provociral je spet s svojo čepico, ko ga srečata dva slovenska fanta. Pozvala sta ga, naj čepico odstrani, ker pa tega ni hotel storiti, sta mu jo fanta sama potisnila z glave na tla. Junaški Mikula je oba tožil zaradi žaljenja časti, ali danes se je prav nejunsko skril in ga ni bilo k obravnavi; zato je sodnik kazensko postopanje vstavil. — Pa tudi državno pravdnštvo je bilo na nogah. Oba fanta je postavilo pred sodišče — čujte in strmite — zaradi zlobnega poškodovanja tuje lastnine. In okrajni sodnik ju je obsodil vsakega na 10 K globe. — V Ljubljani smo že vajeni, da državno pravdnštvo kaže izredno marljivost, kadar se gre za Slovence, kadar se gre za Nemce, je pa čudovito zaspalo, kakor smo videli pri aferi z zažgano cesarsko zastavo v Cojzovi hiši in pri celi vrsti podobnih slučajev. Pa ne, da bi hotelo državno pravdnštvo na vsak način omajati v Sloveniji vero v svojo objektivnost? Ni treba preveč napora, se mu je že itak davno posrečilo!

Gospodar in hlapec. S hlapci je včasih velik križ. Postopajo nasproti gospodarju, kakor bi bili oni gospodarji in gospodarji hlapci. Take vrste je menda hlapec Zadnikar iz Golega brda. Do zadnjega časa je služil pri posestniku Česnu na Brodu pod Šmarno goro. Naenkrat se mu tam ni dopadlo in je odpovedal. Ko je prišel po svojo knjižico, je pa začel gospodarja brez vsakega povoda zmerjati z barabo itd. Gospodarju to seveda ni moglo biti prav in je hlapcu priložil dve gorki okoli ušes. Česen pa ima menda malo pretežno roko in hlapec je padel po tleh, kakor je dolg in širok ter se je pri tem na obličju poškodoval. Včeraj sta stala hlapec in gospodar pred okrajnim sodiščem, in sodnik je razsodil, da bo Česen plačal 10 K globe, Zadnikar pa bo 3 dni zaprt.

Razne stvari.

* Grozovit človek. V Sibiriji so baje prišli na sled grozovitemu človeku, ki je pobijal ljudi kot zajce ter iz njihovega mesa izdeloval konzerve. Bil je to 90 let stari posestnik Dominčenko, ki je te dni umrl v vasi Gregor v Sibiriji. V njegovem stanovanju so našli vse polno ostankov človeških trupel. Preiskava je baje doznala, da je Dominčenko sprejemal pod streho begunce, ki so ušli iz sibirskih ječ. Te begunce je dodobra napasel, potem jim pa dal žganja, pomešanega z uspavalnim sredstvom. V spanju jim je z britvijo prerezal vratove, oropal, na to pa iz njihovega mesa napravil konzerve, katere so potem jedli drugi beguni. V kleti so dobili več čebrov človeških kosti. Menda je iz njih nameraval kuhati lep. Ta vest diši precej po čifutski raci!

* Upor kaznjenk. V ženski kaznilnici v Montpellierju so se spuntale ondotne zaprte ženske. Zabarikadirale so se na velikem dvorišču. In le velikemu številu policistov se je posrečilo spraviti jih zopet v celice. Vzrok uporu je bila slaba hrana.

* Španski revolucionarji in dezertirji. Poroča se, da so se takoj vrnili na Špansko vsi oni revolucionarji in vojaški beguni, ki so pobegnili za časa maroške vojne, ko so izvedeli, da se jim ni treba bati nikake kazni, ako se vrnejo.

* Ivan Orth. Prejšnji poveljnik južnopolarne ladje »Belgica«, Lecointe, izjavlja, da je po zimi leta 1899 dobil Ivana Ortha v Kordiljerih. Dobil ga je kot lovca med veliko čredo psov, in ga je takoj spoznal po slikah iz časopisov. Lecointe pravi, da je bival osem dni pri Ivanu Orthu in da je o tem poročal že leta 1899, pod naslovom: »Potovanje po Patagoniji«.

* Divji avtomobilisti. V Chiensafurtu blizu Pondere v Italiji je povozil avtomobil 19letno hčer neke posestnikove vdove in pri njej se nahajajočo 3letno deklico. Mali deklici sta bili odtrgani obe nogi. Posestnikova hči je bila težko poškodovana na rami, tako da so ji morali takoj odrezati roko. Dekle je med operacijo umrlo. Za nesrečno mater je to tembolj žalostno, ker je njen mož umrl šele tri ure pred to nesrečo.

* Zblaznel vojak. Te dni je pešec bosansko-hercegovskega polka št. 1 na Dunaju, Imbro Imanović, nenadoma na cesti zblaznel. Potegnil je bajonet ter začel z njim mahati okrog sebe. Vsakdo je seveda rajši zbežal, kakor pa da bi čakal, da bi ga vojak zabodel. Na neki hiši je Imanović razbil okno. Na vrtu gostilne Dampf je zlezal na kegljišče, toda streha se je pod njim udrila in Imanović je priletel na kegljišče. Policija je nesrečnega vojaka izročila vojaški oblasti.

* Stara dedščina. Te dni se je vrnil iz Amerike dr. Bela Schlager iz Velikega Varadina. Takoj ob povratku je naznanil svojim sorodnikom, da imajo v Ameriki bogato dedščino. Dr. Schlager pravi, da je videl v nekem newyorškem kinematografu dramo: »Umor bankirja Schlagerja« ali »Milijoni brez gospodarja«. Dr. Schlager je potem poizvedoval in dognal, da so pred mnogimi leti ubili Indijanci bankirja Schlagerja, ki je zapustil petnajst milijonov dolarjev, ki so narasli do zdaj na 250 milijonov kron. Umorjeni bankir je šel v Ameriko pred 80 leti. Sorodniki nameravajo storiti vse potrebno, da pridejo do zapuščine umorjenega Salomona.

* Velika poneverjenja v Ameriki. V nekaterih mešetarških pisarnah v Novem Jorku so odkrili velika poneverjenja, ki so jih izvrševali nastavljenici. Na pobotnice so prilepljali že rabljene kolke. Te goljufije so bile organizirane. Država je oškodovana za več nego en milijon dolarjev.

* Glavo mu je odtrgalo. Župan lipski, Leitenburg - Klinger, se je na grozovit način ponesrečil. Hotel si je ogledati nek stroj za obdelovanje lesa. Pri tem ga je prijala rotacijska žaga ter mu popolnoma odrezala glavo.

Ustanovni občni zbor narodno-naprednega političnega društva »Skale«.

Zadnje čase je opazovati tako na kulturnem, na narodno-gospodarskem, kakor na političnem polju narodno-napredne stranke živahnejše življenje. Odpor proti klerikalno-nemškemu terorizmu v deželi bolj in bolj sili naše pristaje k tesnejši organizaciji. Dočim pa se je v zadnjih dveh letih osnovalo po deželi in tudi po ljubljanskih okrajih nebroj političnih društev, se je vendarle čutila potreba po osnovanju nekake centralne politične organizacije, ki bi lahko do podrobnosti izvrševala načrte izvrševalnega odbora, ki pa bi

tudi lahko nemoteno delovala tudi tamkaj, kjer še ni dosedaj politične organizacije naše stranke. Tudi je potrebno politično društvo, ki obravnava važna politična vprašanja ne le iz lokalnega, marveč iz višjega stališča. Včeraj zvečer se je vršil ustanovni občni zbor narodno-naprednega političnega društva »Skale«, kojega delokrog sega čez celo Kranjsko in kojega naloga je pospešiti razvoj političnega delovanja naše stranke. V restavracijskih prostorih pri »Zlati kaplj« se je zbralo lepo število mladih delavcev narodno-napredne stranke. Zborovanje otvoril predsednik pripravljalnega odbora g. dr. Fetič - Frankheim, predstavi dr. Trnovca kot vladnega zastopnika in pojasnjuje razmere, ki so zahtevale ustanovitev novega društva, ki hoče delovati za procvit narodno-napredne stranke in za procvit narodno-napredne ideje sploh. Konstatuje, da so se zbrali zastopniki vseh stanov, kar znači, da se osnuje društvo na pravi podlagi. Nato poroča dr. Žerjav za pripravljalni odbor. Razpravlja o potrebi političnega delovanja in o potrebi osnovanja »Skale«. Društvo hoče biti del politične organizacije narodno-napredne stranke. Če tudi pridejo nasprotstva, en program nas veže. Odklanja vsako idejo cepljenja. Naš program je program, narodno-napredne stranke. Glavno torišče dela bo Ljubljana. Tu hočemo potlačiti že itak suho vejo nemštva in ustaviti napredek klerikalizma. Zanimali se bomo za občinsko upravo. Delovati hočemo tudi v predkrajih Ljubljane, da se tudi najnižji sloji pritegnejo političnemu delu. Govornik se izraža za »Veliko Ljubljano«. Boj klerikalizmu napovedujemo. Naša stranka ni meščanska, marveč vsestanovska. Delovati moramo na okrepljenje naših elementov na deželi. Boj upravnemu sistemu deželnega odbora in deželnega šolskega sveta! V naši deželi pa se mora vzbujati tudi vseslovenski napredni duh. Društvo bo delovalo tudi na kulturnem in gospodarskem polju. V razrednih vprašanjih stojimo načelno na strani gospodarsko slabjšega. Stranka se ne sme nobeni priliki izogniti, da bi se javno kot opozicija ne pokazala. Treba pa je, da gredo »stari« kakor »mladi« na shode, da ne bo nasprotnik izigral enih proti drugim. Društvo si stavi za nalogo, da pritegne vse mlajše, za delo sposobne ljudi, k sodelovanju. (Odobravaje.)

Nato poroča g. Ribnikar o delovanju pripravljalnega odbora in prečita pravila, ki se soglasno sprejmejo. Nato se vrše volitve. Za predsednika se izvoli g. dr. Gregor Žerjav, za odbornike pa gg.: Adolf Petrin, Jakob Oblak, Valentin Fortič in Anton Jug. Namestniki so gg.: Karel Črne, dr. Fetič in dr. Gaberšček. Za preglednike se izvolijo dr. Oražen, dr. Novak in prof. Reiser. Poleg tega se izvoli še pet odbornikov, ki pridejo v odbor šele, ko vlada odobri spremembo pravil od 5 na 10 odbornikov. Pogojni odborniki so gg.: Danilo Šaplja, Rado Jereb, Adolf Ribnikar in dr. Josip Lavrenčič. Dr. Žerjav se zahvaljuje kot novoizvoljeni predsednik in pozivlja člane, da naj se z veseljem, brez vsakega strahu primejo dela, da postane »Skala« res skala, ob katero bodo zastoj butali vsi nasprotniki. Današnji občni zbor ni manifestacija, pač pa začetek lepega, tem uspešnejšega dela. Dr. Gaberšček predlaga naj se, da se prežene vse dvome, da je društvo del narodno-napredne organizacije, konstitucija odbora sporoči izvrševalnemu odboru, kar se soglasno odobri. Dr. Oražen vpraša, kaj misli društvo storiti radi kandidature v Beli Krajini in se zadovolji, da se izvrševalnemu odboru sporoči sklep občnega zbora, da se vsekako zahteva oficijalna kandidata.

Prof. Reiser predlaga zahvalo pripravljalnemu odboru. G. Ribnikar pozivlja na agitacijo za društvo, da postane mogočena falanga v narodno-napredni stranki v boju proti klerikalcem in Nemcem. Na to zaključil predsednik dr. Žerjav ustanovni občni zbor.

Za kratek čas.

— Izvolite si zapomniti, gospod, da sem bila doslej vedno poštena in zvesta soproga.

— Ah, nič za to! Za preteklost svojih prijateljic se nisem jaz nikdar brigal!

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Rasto Pustoslemšek.

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 21. julija 1910.

Termin.

Pšenica za oktober 1910.	za 50 kg	9.46
Rž za oktober 1910	za 50 kg	7.06
Koruzi za juli 1910	za 50 kg	5.50
Oves za oktober 1910	za 50 kg	7.17

Efektiv.

5 vin. višje.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni kurzi dunajske borze 21. julija 1910.

Maložbeni papirji.	Dunajski	Blagovni
4% majeva renta	93.85	94.05
4-2% srebrna renta	97.85	98.05
4% avstr. krona renta	93.80	94.—
4% ogr.	91.95	92.15
4% kranjsko deželno posojilo	96.50	—
4% k. o. češke dež. banke	94.25	95.25

Srečke.

Srečke iz l. 1860 1/2	464.—	484.—
„ „ 1864	324.—	330.—
„ tiske	309.—	321.—
„ zemeljske l. izdaje	289.50	304.50
„ „ „ „	278.—	284.—
„ ogrske hipotečne	247.50	253.50
„ dun. komunalne	531.—	541.—
„ avstr. kreditne	526.—	536.—
„ ljubljanske	84.50	87.50
„ avstr. rdeč. križa	64.50	68.50
„ ogr. „ „	38.40	42.40
„ bazilika „ „	28.40	32.40
„ turške	256.50	257.50

Delnice.

Ljubljanske kreditne banke	446.25	447.25
Avstr. kreditnega zavoda	670.25	671.25
Dunajske bančne družbe	547.50	548.50
Južne železnice	108.—	109.—
Državne železnice	739.50	740.50
Alpine-Montan	741.—	742.—
Češke sladkorne družbe	233.—	235.—
Živnostenske banke	261.—	262.50

Valuta.

Cekini	11.36	11.38
Marke	117.40	117.60
Franki	95.10	95.25
Lire	94.75	94.95
Rublji	253.—	253.75

Poslano.*)

Mestni magistrat je v listih objavil naznanilo, v katerem je imenoma navedel nekaj mesarjev sodeč o njih, da prodajajo meso po stari ceni.

Temu nasproti pribijam naslednja dva slučaja:

Neki ugledni član mesarske zadruge, ki je bil tudi naveden med tistimi, ki prodajajo po stari ceni, je danes dne 21. julija prodal neki kuharici (ime je na razpolaganje) goveje meso I. vrste po K 1.60, torej po novi, namesto po stari ceni K 1.48, kakor je bilo po magistratu razglašeno. Če je to umazana konkurenca ali goljufija, naj presodi poklicana oblast.

Dalje mi je neki drugi član mesarske zadruge, ki je bil tudi v magistratovem naznanilu naveden, da prodaja meso po stari ceni sam rekel: »Kar imam jaz na tabli zapisano, je postranska stvar, lahko pa jaz meso še dražje prodajam kakor ti«.

Ta dva dogodka zadostno označujeta položaj na trgu.

V Ljubljani, 21. julija 1910.

Franc Lovše.

50

Prodajalka

dobro izurjena v trgovini mešanega blaga se takoj sprejme.

Ponudbe na naslov: Franc Ksav. Aumannova ul., Krško. 49

Velika pivovarna izven kartela

išče zastopnike

za Kranjsko, Koroško in Štajersko kateri razpolagajo z večjo kavcijo. — Ponudbe na naslov: L. Tomazič, Sp. Šiška. 51

„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“

registrirana zadruga z omejenim jamstvom

Uradni prostori: Šelenburgova ulica št. 7, nasproti glavne pošte.

Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga po 4 1/2%; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na najrazličnejše načine. — Razvnetam menjalnicam: zamenja tuj denar, prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko. — Eskomptira trgovske menice. — Preskrbuje vnovčenje menic, nakaznic, dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — Izdaja nakaznice.

Vsa pojasnila se dobe bodisi ustmeno ali pismeno v zadrugi pisarni.

Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

Ustanovljena leta 1882.

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrirana zadruga z neomejeno zavezo

v lastnem združnem domu v Ljubljani na Dunajski cesti št. 18
je imela konec leta 1909 denarnega prometa K 83.116.121-11
upravnega premoženja K 20.775.510-59

obrestuje hranilne vloge po 4 1/2%

brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica sama za vložnike.

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim prometom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Stanje hranilnih vlog nad K 20.000.000

Posojuje na zemljišča po 5 1/4% z 1 1/2% na amortizacije ali pa po 5 1/4% brez amortizacije; na menice po 6%.

Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.

URADNE URE: vsak dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj in praznikov.

Telefon št. 185.

Poštno hranilnice račun št. 828.405.

Usojam si vljudo opozoriti, da sem prevzel

9

glavno zastopstvo „Prve češke“ življenske zavarovalnice.

Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno

vsakovrstna posojila in kredite

kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite.

Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

Največja, najvarnejša slovenska hranilnica

Mestna hranilnica ljubljanska

v Ljubljani, Prešernova ulica šte. 3.

Njen denarni promet znaša konec leta 1909 518 milijonov K, obstoječe vloge nad 38 milijonov K, a rezervni zaklad nad 1 milijon kron.

Vsaka izguba vložnega denarja je nemogoča, ker je pri tej hranilnici izključena vsaka špekulacija s tem denarjem.

Vloge se obrestujejo po 4 1/2% brez vsakega odbitka.

Ima vpeljane domače hranilnike in kreditno društvo.

Posoja na posestva po 5% obresti in proti odplačilu po najmanj 1/2% na leto.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

Delniška glavica:
K 5.000.000.—

Stritarjeva ulica šte. 2.

Rezervni zaklad:

K 450.000.—

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po 4 1/2% čisto. — Kupuje in prodaja vrednostne papirje vseh vrst po dnevnih kurzi.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Dolžnost

vsakega Slovenca je, da sklone zavarovalno pogodbo bodisi za življenje, ali pa proti požaru le pri slovanski banki „SLAVIJI“.

Podpirajmo torej domač slovanski zavod, da more nalogo, ki si jo je stavil, izpolniti v najširšem obsegu.

„SLAVIJA“ vzajemno zavarovalna banka v Pragi

je največji slovanski zavarovalni zavod v Avstriji.

Ogromni rezervni fond K 48.812.797.— jamči za popolno varnost.

Banka „SLAVIJA“ ima posebno ugodne in prikladne načine za zavarovanje življenja.

Banka „SLAVIJA“ razpolaga z najcenejšimi ceniki za preskrbljenje za starost, za slučaj smrti roditeljev, za doto otrokom.

Banka „SLAVIJA“ razdeljuje ves čisti dobiček svojim članom.

Banka „SLAVIJA“ je res slovanska zavarovalnica z vse-

Banka „SLAVIJA“ skozi slovansko - narodno upravo.

Banka „SLAVIJA“ gnotno podpira narodna društva,

organizacije in prispeva k narodnim dobrodelnim namenom.

Banka „SLAVIJA“ stremi za izboljšanjem in osamosvojitvijo narodnega gospodarstva.

Vsa pojasnila daje drage volje generalni zastop bank „SLAVIJE“ v Ljubljani.

Slovenci!

Oklenimo se z vsemi močmi gesla: »Svoji k svojim!“ Osamosvojimo se na narodno - gospodarskem polju!

Ne podcenjujmo se! Bodimo odločni, mlačnost, obzirnost in nedoslednost, ki se čim huje nad nami maščujejo, morajo izginiti. Osobodimo se tujega jarma!

A. ŽABKAR, v Ljubljani, Dunajska cesta šte. 42.

Železolivarna, tovarna za stroje in ključavničarska dela.

Priporočam se v izdelovanje, napravo in popravilo vseh v mojo stroko spadajočih predmetov: strojev, priprav za mline in žage, moderne Francis-turbine za vsak padec in množino vode, kakor tudi transmisij za vsako industrijo. Izdelujem tudi najrazličnejša dela iz litega in kovanega železa, in sicer križe, kotle, peči, klopi, stebre, trombe za vodo itd.; dalje najraznovrstnejše železne konstrukcije, kakor strešne stole, mostove, vrtnarske rastlinjake, vsa stavbinska in ključavničarska dela: železne ograje, vrata, okna, strelovode in štedilnike, žično pletenino za ograje vrtom, pašnikom, travnikom itd.

Načrti in proračuni na razpolago.

Vse po primernih tvorniških cenah.

